

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om at hæve flygtningekvoten.

Af Jann Sjursen (KRF) m.fl.

(Fremsat 6/4 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Beslutningsforslaget her er jo et af en lang række forslag, der indgår i en samlet pakke fra Kristeligt Folkeparti, og det konkrete beslutningsforslag drejer sig om at hæve den årlige flygtningekvotest, Danmark har efter aftale med UNHCR.

Det er jo sådan, at Danmark modtager omkring 500 af de såkaldte kvoteflygtninge om året fra UNHCR's flygtningelejre, og det er den kvote, Kristeligt Folkeparti foreslår hævet med 250 personer om året.

Det er jo meget forståeligt, kan man sige, at der kommer sådan et forslag, for det er selvfølgelig en ubehagelig tanke, at der sidder så mange mennesker i flygtningelejre rundt omkring i verden, og derfor er det selvfølgelig også utrolig vigtigt, at Danmark har sin opmærksomhed rettet imod de mennesker.

Men jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at Danmark gør for lidt for at løse verdens flygtningeproblemer, og at det er en grund til, at vi skal hæve flygtningekvoten. Jeg synes sådan set, at der, hvis vi ser på det samlede antal flygtninge, Danmark hjælper, og den hjælp, vi

yder i nærområdet, ikke er nogen akut grund til at hæve antallet på de 500 personer.

Det kan jo netop ikke betragtes isoleret, men må ses i sammenhæng med de flygtninge og familier, som Danmark i øvrigt modtager. Og der er det jo faktisk sådan, at vi modtager et ganske pænt antal.

I 1999 gav Danmark asyl til 4.305 personer for at være helt præcis, og ud af den gruppe var 518 personer kvoteflygtninge. Samtidig blev der i 1999 familiesammenført 2.781 ægtefæller, faste samlevende, børn under 18 år og forældre over 60 år med flygtninge, der allerede bor her i landet. Så på den måde synes jeg, at Danmark, når man betragter det samlet set, jo modtager ganske mange flygtninge om året.

Jeg synes også, man skal se det antal kvoteflygtninge, vi modtager, i sammenhæng med den indsats, vi yder i nærområdet, hvor vi faktisk yder en ganske stor bistand via de bidrag, vi yder over udviklings- og miljøbistanden.

Der er jo en række initiativer og projekter, som Danmark deltager i også inden for EU, og det er jo noget, som er meget vigtigt, fordi det kan være med til at hjælpe de mennesker til en lettere adgang til at vende tilbage til deres hjemland.

Jeg vil også gerne lige gøre opmærksom på, at Dansk Flygtningehjælp jo også yder en bistand til flygtninge i nærområder i samarbejde med UNHCR, og jeg havde mulighed for forleden dag at få en gennemgang af den flygtningehjælp, der bliver ydet der, som var meget værdifuld, og som Dansk Flygtningehjælp selv beskrev som meget værdifuld, fordi det giver den her mulighed for en umiddelbart hurtigere tilbagevendelse til hjemlandet, men hvor der jo af forskellige grunde også kan være begrænsninger på, hvor meget man overhovedet kan komme til at hjælpe i nærområderne, idet der jo også selvfølgelig er en grænse for, hvor meget de er i stand til at modtage.

Så jeg synes samlet set, når vi vurderer det i sammenhæng med kvoteflygtninge, med andre flygtninge, altså de facto-flygtninge, med familiesammenføring, med humanitær opholdstilladelse og hjælp i nærområder, at Danmark gør en ganske flot indsats for verdens flygtninge. På den baggrund kan regeringen ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

I bemærkningerne til dette forslag står der bl.a.: »Målet er at sikre, at flygtninge hjælpes tæt på

deres hjemland, og at hjælpe fattige lande med et stort antal flygtninge.« Og lidt senere hedder det: »Danmark kan naturligvis ikke løse problemerne for alle verdens flygtninge. Men vi kan og skal være med til at hjælpe flygtninge både her i landet og i nærområderne.«

Begge disse udsagn er Socialdemokratiet ganske enig i. Men vi mener også, at det faktisk er det, som sker. Ud over de flygtninge, vi modtager her i landet, ydes der både gennem UNHCR og ude i nærområderne en ganske stor indsats, sådan som ministeren vist i øvrigt også var inde på.

Danmark er et af de få lande – et af ti, tror jeg faktisk det er – som stiller en flygtningekvotet til rådighed for UNHCR. Ser vi på vores økonomiske bidrag i relation til befolkningstal, overgår vi kun af Norge. Så set i en international målestok har vi ikke grund til at dukke nakken.

Men antallet af flygtninge på verdensplan er fortvivlende stort. På den baggrund stiller Kristeligt Folkeparti så dette beslutningsforslag om at hæve vores flygtningekvotet med 250 personer.

Forslagsstillerne har beregnet merudgiften til ca. 30 mio. kr. og henviser så i den sammenhæng til partiets flygtningeudspil, der vist kom her i marts måned, hvor der er forslag, som det hedder, der vil reducere udgiften for staten i forhold til i dag.

Ser man nærmere på flygtningeudspillet og på, hvad det er for forslag, så kan jeg finde to. Det ene er, at kommunerne skal nedsætte konstanthjælpen, når visse forudsætninger er til stede, og det andet er, at flygtningenes ret til familiesammenføring med forældre over 60 år fjernes.

Vi finder faktisk begge forslagene ganske usympatiske, men er nok mest rystet over det sidste. At være flygtning er et traume, som vi andre næppe kan fatte i sin fulde udstrækning. En af byrderne, flygtningene har, er, at kontakten til forældre og til familie er afskåret, og at forældre ganske ofte befinder sig i en risikosituation netop på grund af deres flygtede børns virke. Derfor var det ikke nogen tilfældighed, at man, da man ophævede retten til familiesammenføring til forældre over 60 år for indvandrere, alligevel opretholdt den for flygtninge.

Jeg skal indrømme, at jeg havde forventet, at måske netop Kristeligt Folkeparti havde en vis sans for, at hvis vi skal hjælpe traumatiserede flygtninge til igen at blive hele mennesker, er

det ikke nok at give dem mad og tag over hovedet. Men vi må også prøve, så langt det overhovedet kan lade sig gøre, at løse nogle af de situationer, som fortsat belaster dem. Det er netop i det lys, at retten til familiesammenføringer med forældre skal ses.

Vi finder det ikke så forfærdelig sympatisk, at Kristeligt Folkeparti på den ene side vil tage et initiativ til gunst for flygtninge og på den anden side vil lade flygtningene så at sige selv betale for det i form af forringede menneskelige vilkår. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der var flere gode formål i det her forslag fra Kristeligt Folkeparti. Der nævnes udtrykkeligt i bemærkningerne, at man vil hjælpe flygtningene tæt på deres hjemland. Det har Venstre jo været talsmand for i mange år. Man er også inde på, at man skal forebygge, at mennesker flygter. Det er der vel næsten ikke nogen fornuftige mennesker, der overhovedet kan være imod. Spørgsmålet er så, hvad midlerne skal være.

Vi har jo i Venstre igennem mange år fremført det synspunkt, at hjælpen skal foretages i nærområderne. Vi har her i Folketingssalen fremsat forslag om, at visitering af flygtninge skulle ske fra lejrene i nærområderne, efter at man havde været igennem en asylsagsbehandling, for det er vores synspunkt, at man specielt, når – jeg siger når – man får en fælles EU-politik og får et fælles flygtningebegreb derved kan spare ikke blot en masse bureaukrati og bruge de ressourcer langt bedre på de enkelte mennesker, men også kan undgå, at asylsøgere, der ikke har de bedste formål for øje, og menneskesmuglerne spiller landene ud mod hinanden.

Det var jo også noget af det, der var baggrunden for, at firkloverregeringen i 1986 i FN foreslog, at man i højere grad oprettede flygtningelejre i nærområderne og visiterede flygtninge derfra. Det har der jo som bekendt ikke været flertal for her i Folketinget endnu. Vi tror, det kommer, måske ikke via FN, men via den fælles EU-flygtningepolitik, som er påtrængende.

Vi har den opfattelse, at alle flygtninge burde være FN-flygtninge eller i hvert fald EU-flygtninge, og altså at asylsagsbehandlingen foregår et andet sted.

Så længe Danmark kritikløst lader alle, der kommer illegalt ind over grænsen, påbegynde

en asylsagsbehandling her i landet, så mener vi ikke, at Danmark kan klare flere flygtninge. Vi ville gerne færre spontanasylsøgere og flere flygtninge fra lejrene, men det kan altså ikke lade sig gøre, og derfor må vi desværre afvise forslaget. Men den dag forudsætningerne ændres, vil vi have en anden opfattelse af forslaget her.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti ser positivt på hovedideen i beslutningsforslaget fra Kristeligt Folkeparti. Der er jo ingen, der skal være i tvivl om, at vi konservative ønsker, at den danske flygtninge- og udlændingepolitik skal være stram, men den skal også være fair og retfærdig. Netop ordet fair kan jo anvendes i forbindelse med forslaget her fra Kristeligt Folkeparti, fordi vi ved, at de flygtninge, som forslaget omhandler, er rigtige og reelle flygtninge. Flygtninge, som ofte har siddet mange år i en eller anden FN-flygtningelejr, og som er godkendt som flygtninge af FN's myndigheder, og som for det store flertals vedkommende har en ganske lille mulighed for nogen sinde at komme ud af lejrene, hvis der ikke er nogle andre lande, der tager imod dem og dermed giver dem mulighed for at starte en ny tilværelse.

Den slags flygtninge skal Danmark selvfølgelig, som vi også hidtil har gjort, være med til at hjælpe i et omfang, der svarer til den størrelse, vi nu har. Men for at acceptere, at kvoten af FN-flygtninge hæves fra de nuværende 500, så ønsker vi, at de nødvendige, de rimelige og de retfærdige stramminger af den nuværende flygtninge- og udlændingepolitik foretages. Lad mig nævne et par af de vigtigste ændringer, vi konservative ønsker.

For det første: Vi ønsker at ændre den praksis, som regeringen og flertallet i Folketinget har med at gøre næsten alle flygtninge til indvandrere med livsvarig opholdstilladelse i Danmark allerede efter 3 år. Det er ikke fair, det er ikke retfærdigt.

For det andet: Vi ønsker, at retskravet på de facto-status ophæves. I stedet skal vi i overensstemmelse med praksis i de fleste andre lande anlægge en individuel vurdering af, om der i hvert enkelt tilfælde er særlig tungtvejende grunde til, at en midlertidig opholdstilladelse skal gives. Jeg understreger, at en eventuel opholdstilladelse skal være midlertidig, således at når baggrunden for den eventuelle flygtningestatus er væk, så returnerer man til eget land.

For det tredje: Vi ønsker fortsat at stramme de alt for lempelige regler for tildeling af dansk statsborgerskab. Flertallet i dette Folketing giver jo rask væk statsborgerskab til enkelte udlændinge, som ikke kan tale et ord dansk, og de giver statsborgerskab til massevis, ja, hundredvis af udlændinge, som ikke kan læse så meget som en enkelt sætning på dansk, og som ikke ved noget som helst om danske samfundsforhold. Vi har personer her i landet, der bliver danske statsborgere, selv om de fortsat tror, at Bornholm er en sø i Jylland, og at Limfjorden er en butik på Strøget. Og sådan er det altså ikke.

Endelig giver flertallet her i Folketinget jo også statsborgerskab til personer, som er dømt for grov og alvorlig personkriminalitet, og det vil vi ikke være med til. Kan vi skaffe flertal for at få ændret disse urimelige forhold, så vil vi meget gerne være med til at yde en bedre indsats for flygtninge ude i FN's lejre, men de to ting hænger sammen. Derfor afviser vi beslutningsforslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Vi ser rundtomkring i verden et stigende antal mennesker i flygtningelejre, de vokser, og der ligger en stor international opgave i at få løst de problemer, der opstår i nærområderne. Vi er enige med forslagsstillerne i, at det er meget væsentligt at forebygge rundtomkring i landene, forebygge med at sikre menneskerettigheder, demokrati, også forebygge med hjælp, så man kan få en økonomisk udvikling og dermed mindske konflikter rundtomkring i verden.

Men det er klart, at vi aldrig kan løse opgaverne, og vi vil komme i nogle situationer rundtomkring, hvor det, at man bor i lejre, er uudholdeligt, og hvor det ikke fungerer, og hvor vi derfor har en opgave i også at hjælpe, også at bistå med at tage kvoteflygtninge.

Vi kan støtte forslaget i dette omfang. Vi synes, det klart må vurderes, hvor mange vi kan tage. Men om vi skal have 500 eller 750 er for os at se ikke det, der kan vælte det danske statsbudget. Vi synes godt, vi kan vise ikke alene flygtninge, men også vise verden, at vi godt vil gå længere, også fordi vi er et rigt land. Vi vil gerne vise, at vi godt vil være med til at løfte den opgave og lette byrden for FN netop med de mange mennesker, der er i lejrene rundt omkring.

Så vi er positivt indstillet over for forslaget og kan støtte det.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi aldrig været modstandere af, at Danmark påtager sig byrden med at huse eller hjælpe rigtige flygtninge. Vi betragter faktisk de flygtninge, som det her beslutningsforslag drejer sig om, nemlig dem, vi tager imod fra flygtningelejrene, som rigtige flygtninge, der har stillet sig i kø på internationalt plan og sagt til sig selv og omgivelserne: Vi er rigtige flygtninge, vi skal et sted hen på et tidspunkt. Og det bliver man så også lovet, hvor man er.

Derfor vil vi sige til Kristeligt Folkeparti, at hvis det var så fornuftigt, at Danmark ikke tog imod en række andre flygtningegrupper, altså f.eks. dem, der kommer til den danske grænse og søger asyl – personer, som vi ofte ikke betragter som rigtige flygtninge – så ville vi ikke have så store problemer med at støtte det her beslutningsforslag. Og vi går i øvrigt ind for, at Danmark hvert eneste år tager de ca. 500 flygtninge, der kommer via FN-systemet.

Derfor synes vi egentlig, at sigtet med Kristeligt Folkepartis forslag er rigtig nok, hvis det var den eneste gruppe flygtninge, vi tog, sammen med dem, vi selvfølgelig har forpligtet os til via konventionerne.

Dem skal vi også tage, men vi skal bare sørge for at skille tingene ad.

Derfor må vi så også sige til Kristeligt Folkeparti, at hvis det her forslag var ledsaget af en række andre aktiviteter, f.eks. at man droppede de facto-begrebet, sådan at vi ikke modtog de de facto-flygtninge, vi får til landet i dag, ville det være et godt forslag, for så vil det sikre, at det var rigtige flygtninge, som alle kunne blive enige om dem, der skal have hjælp – det er dem, der har ventet i kø i mange år i FN-systemet på at blive flygtninge – vi tog, og ikke dem, der tilfældigvis når op til den danske grænse, og på den baggrund får asyl. Der er dem, der har råd til en flybillet fra Irak, eller hvor de nu kommer fra, og som tager 3-4.000 km uden led-søgelse af andre myndigheder, og det er dem, der simpelt hen målrettet søger til Danmark, fordi det her er nemmere at få asyl end andre steder.

Så man kan sige, at vi egentlig har en positiv indgang til, at denne her slags flygtninge, som Kristeligt Folkeparti taler om i forslaget, er rigtige flygtninge, og at det er nogle, vi vil hjælpe. Men da der er en række andre muligheder for at komme ind i Danmark, bl.a. via de facto-begrebet, så er vi modstandere af, at vi hæver det her antal til 750 fra de 500; det er altså, fordi

det her forslag ikke samtidig er ledsaget af en begrænsning af de facto-begrebet og det antal, der kommer ind via de facto-begrebet.

Jeg kan også sige det på en anden måde, for jeg kan spørge hr. Jann Sjursen, om hr. Jann Sjursen vil være villig til, hvis man gennemførte det her forslag, samtidig at tage initiativ til en sanering af landets indvandrerpolitik og flygtningepolitik ved f.eks. at få placeret nogle af alle de somaliere, der er i Danmark, i flygtningelejre i Etiopien eller Kenya tæt på deres hjemland, sådan så vi i Danmark bedre kan have mulighed for at tage imod de personer, der er rigtige flygtninge, og som ikke umiddelbart skal sendes tilbage til deres hjemlande. Eller tilsvarende vil være med til, at man andre steder rundt omkring i verden lagde pres på de lande, der er eksportører af flygtninge, ved at oprette flygtningelejre tæt på nærområdet.

Hvis Kristeligt Folkeparti vil være indstillet på det, så kunne der måske være mulighed for, at vi kunne hæve det antal, vi tager af rigtige flygtninge.

Ebbe Kalnæs (CD):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at CD har stor sympati for den del af Kristeligt Folkepartis forslag, som peger på at hæve antallet af konventionsflygtninge. Det er ikke, fordi vi med 250 ekstra er i stand til at løse de kæmpeproblemer, der er i flygtningelejrene, hvor der sidder folk og venter, men fordi vi måske gennem sådan et signal kunne opfordre andre til også at forøge deres andele en smule, sådan så vi kunne få has på bare nogle af de ulykkelige skæbner, der sidder dér.

Jeg føler også trang til at knytte det til, at når vi taler om flygtninge, der kommer til grænsen, så får vi nogle gange skabt det billede, at der sådan er en åben ladeport. Der bliver nogle gange skabt det billede, at de, der kommer, stort set får asyl. Og det er jo faktisk ikke tilfældet. Det kan svinge fra periode til periode, måned for måned, år for år, men en relativ stor del, somme tider helt op mod halvdelen, afvises umiddelbart som grundløse asylsøgere.

Derudover laves der en asylsagsbehandling, som jo også i adskillige tilfælde sorterer nogle fra. Det kommer lidt an på, hvilke tidspunkter og hvilke år vi kigger på, men i perioder har det været relativt højt.

Det er altså ikke sådan, at alle, der møder op ved den danske grænse, automatisk får en op-

holdstilladelse. Det billede er ikke et rimeligt billede at skabe.

Når det gælder spørgsmålet om, hvor mange flygtninge der kommer til landet, og hvor meget familiesammenføring der er osv., er det også noget svingende, når vi bevæger os i tal. Dansk Folkepartis sådan normale reaktion i øjeblikket er 15.000 om året – det kan man sådan gøre op på forskellig vis – sådan var det, da vi havde diskussionen om faren for et multietnisk samfund, og da man skulle skabe nogle billeder dér, og der var både blandede ægteskaber og adoptionsbørn og forskellige andre ting med for at nå nogle tilstrækkelig store tal.

Men det afgørende er altså, at vi principielt har den holdning, at en forøgelse fra 500 til 750 kunne være et fornuftigt signal for at få en række andre lande til også at forøge deres antal af konventionsflygtninge. Det er flygtninge, som sidder i lejrene i dag under helt kummerlige forhold, og vi ved godt, hvad det sker med de mennesker, når de sidder tilstrækkelig længe.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det er bare et spørgsmål til hr. Ebbe Kalnæs. Det fremstod, som om Dansk Folkeparti var kommet med nogle forkerte tal på det her område, og der kunne jeg da godt tænke mig at høre, hvordan de tal kan være forkerte.

Når vi bruger tal i forbindelse med det her emne, så bruger vi tal fra Danmarks Statistik, f.eks. i forhold til antallet af udenlandske statsborger, antallet af asylsøgere og antallet af familiesammenførte. Vi bruger de officielle tal, og hvis der er nogen, der bruger forkerte tal, så er det Danmarks Statistik. Og jeg går ikke ud fra, at hr. Ebbe Kalnæs betragter Danmarks Statistik som nogen, der bruger forkerte tal. De skulle formodes at være en autoritet på det her område.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg tror ikke, Danmarks Statistik bruger forkerte tal, men hvis jeg tager det over en periode, en årrække, så ved jeg, at det er temmelig svingende.

Og når jeg nævnte lige præcis det spørgsmål og sagde, at Dansk Folkeparti for tiden bruger tallet 15.000 om året – hvad man jo ikke kan vide sådan noget ganske bestemt om, det har svinget noget – så var det der, jeg henviste til

den debat, vi havde her i salen, om vi skulle udvikle os til et multietnisk samfund. Der havde man i de tal, hvor man gangede op til, hvordan det vil være om 10 år, om 20 år – jeg tror så galt også om 30 år, men i hvert fald om 20 år – de ting med, som hedder blandede ægteskaber og adoptionsbørn.

Det undrede mig meget, for hvis man tæller på den måde, så er det klart, at så må jeg jo stille spørgsmålet, om vi skal have et forbud imod adoptionsbørn, blandede ægteskaber osv. Det er det der med, at når man tæller alt med, så er det klart, at man kan skabe de her billeder.

Det, jeg understreger heroppefra, og det vil jeg gerne høre om hr. Peter Skaarup mener er rigtigt, er, at det ikke er alle, der kommer her til landet. Der er en del, der bliver afvist umiddelbart; andre bliver afvist i asylsagsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg tror ikke, at der er nogen, der er uenige i, at en del bliver afvist ved den danske grænse. Der kan så være nogle, der er uenige i – og det er vi – at vi skal tage så mange ind af dem, der kommer til den danske grænse.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt vi indregner de personer, som hr. Ebbe Kalnæs fremfører her, i tallet 15.000, kan jeg sige, at tallet på de ca. 15.000 – henholdsvis asylsøgere og familiesammenførte lagt sammen – bruger vi, fordi det cirka er det gennemsnitstal, der er for de asylsøgere og de familiesammenførte, der er kommet til Danmark igennem de sidste 4-5 år. Det er sådan en gennemsnitsbetragtning. Nogle år er det lidt højere, nogle år er det lidt lavere.

Når vi har brugt en fremskrivning af de her tal, så er det et direkte citat fra en befolkningsforsker, der hedder P.C. Matthiessen, som i Jyllands-Posten meget klart har sagt, at vi kan forvente, at det tal er meget større, når det gælder personer af fremmed herkomst i Danmark om 20 år, og det er et direkte citat af ham, som også må betragtes som en autoritet.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jo, jeg kender godt P.C. Matthiessen. Han plejer sådan hvert andet eller hvert tredje år i Jyllands-Posten at male en eller anden herre på væggen. Så det kan man da mene om, hvad man vil. Der er så mange andre, der mener noget om det.

Det afgørende, når man siger 15.000, er: Hvad indgår der så i det? Indgår der den store del af familiesammenførte, som faktisk er danskere, der gifter sig? Indgår der den store del af nordiske statsborgere, EU-borgere osv., som på forskellig vis kommer her til landet? Indgår det? Eller er det den mindre del af de familiesammenførte, som kommer fra de der lande, hvor man ser den store fare og den muslimske trussel?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det er da fuldstændig rigtig, at i det tal indgår der også f.eks. en dansker, som får en udenlandsk ægtefælle her til landet. Det er da fuldstændig rigtigt. Det er der vist ikke nogen, der er uenige om.

Men tilbage til P.C. Matthiessen og demografien: Når vi nævner P.C. Matthiessen, så er det, fordi han har været citeret i Jyllands-Posten, hvor han for nogle år siden sagde, at der om føje år var 600.000 personer af udenlandsk herkomst. Nu siger han, at det er ca. 800.000, men han er ikke ene om det. Jeg har ikke fundet nogen befolkningsforsker, der modsiger ham.

Hans Korno Rasmussen, som også er en fremtrædende befolkningsforsker, siger nøjagtig det samme.

Så der er ingen grund til at sige, at det sådan er en enkelt person, der har den holdning. Det har alle. Og det må man forholde sig til. Der har CD en opfattelse af, at vi ikke skal begrænse den her flygtningestrøm overhovedet. Vi har en opfattelse af, at det er vi nødt til, for eller får vi et helt forandret samfund. Så får vi et multi-etnisk samfund, som vi ikke ønsker.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

I den sidste debat, som jeg henviste til, tror jeg nu i øvrigt, at det var 700.000, men altså det, der er det afgørende her, er, om det er rimeligt at tale om flygtningeproblemer i Danmark, når der er tale om, at min søn har fundet en dejlighed i Sydafrika, som han synes, han skal giftes med? Om det er et flygtningeproblem i sig selv, at vi kan tage alle de andre, de to tredjedele af de familiesammenførte, som i virkeligheden kommer fra forskellige nordiske eller europæiske lande og af andre årsager, når de gifter sig med danskere osv.? Skal vi lave det til et flygtningeproblem?

Er det, fordi vi for enhver pris skal have volumnen på de her tal i den kampagne her? Er det det, der er det afgørende? Tag dog og skil det lidt ad. Tag dog og hold jer til sagen.

Henrik Svane (RV):

Kristeligt Folkepartis forslag er umiddelbart ganske sympatisk. Hvem kan være imod at give opholdstilladelse til nogle af verdens mest ulykkelige mennesker? Hvorfor ikke modtage 250 ekstra kvoteflygtninge oven i de 500, Danmark nu modtager?

Ud over at være meget sympatisk er det måske også udtryk for en vis lethed. Man fristes til at tro, at Kristeligt Folkeparti med dette forslag også interesserer sig for point på humanismeskalaen – måske mere end de kvoteflygtninge, som de foregiver at bekymre sig om.

For Det Radikale Venstre er der ikke ét særligt tal, der er rigtigt, når det gælder kvoteflygtninge eller andre bidrag til det internationale, humanitære arbejde. Derfor vil jeg gerne spørge Kristeligt Folkeparti om, hvorfor vi ikke skal tage 1.000 eller måske endda 10.000 kvoteflygtninge.

For Det Radikale Venstre er det afgørende at se tingene i sammenhæng. Antallet af kvoteflygtninge, som Danmark modtager, er en vurdering af, hvordan Danmark bedst går forrest for mere lige vilkår rundtomkring i verden, herunder når det gælder opbakning til UNHCR og de kvoteflygtninge, som dette forslag drejer sig om.

Men situationen er den, at Danmark ikke kan løse problemerne alene, hvilket Kristeligt Folkeparti da også erkender. P.t. tager kun 10 lande imod kvoteflygtninge, og hvis der virkelig skal gøres en forskel for kvoteflygtningene, der sidder i lejre rundtomkring i verden, handler det om at få flere lande til at påtage sig et ansvar, frem for at Danmark tager flere kvoteflygtninge, og det handler om konfliktforebyggende udviklingsbistand, om at styrke FN osv., osv.

Der er en hel række områder, der spiller sammen og har betydning for flygtningenes vilkår, men det har indenrigsministeren allerede sagt en del om, og derfor skal jeg ikke gentage det.

Til gengæld synes jeg, det er interessant at bemærke, at Kristeligt Folkeparti i andre sammenhænge ønsker at besværliggøre forholdene for flygtninge. Her tænker jeg på familiesammenføringen, og familiepolitik plejer da ellers at være højt prioriteret i det parti.

Kristeligt Folkeparti har foreslået, at det skal være endnu sværere, end det er i forvejen, for en flygtning at få sine gamle forældre til Danmark. Hvis dette beslutningsforslag skal ses i sammenhæng med forslaget om familiesammenføring, vil Kristeligt Folkeparti blot medvirke til at splitte endnu flere familier ved at få kvoteflygtningene herop, uden at deres forældre eventuelt kan følge med.

Nu er jeg måske nok en smule polemisk. Mit ærinde er at sige, at jeg ikke kan se reelle bevæggrunde for at hæve kvoten. Det er naturligvis tragiske skæbner, vi taler om. Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Nu ved jeg godt, at det er sådan, at regeringspartiers ordførere næsten altid pr. definition skal sige nej, når oppositionen kommer med forslag. Det har fru Dorte Bennedsen også gjort her i debatten, og det gør nu også hr. Henrik Svane.

Hr. Henrik Svane begynder med lidt taljongleringer, om vi så ikke hellere skulle tage 1.000 eller 10.000 kvoteflygtninge, og hvorfor lige præcis 250 flere? Jamen man kan da godt diskutere tallet. Sidste gang, Danmark hævede det, var i 1989, og der gik vi fra 250 til 500 kvoteflygtninge. Vi synes, at det lige nu er vigtigt at få givet et internationalt signal om, at de mange millioner af flygtninge, der sidder i flygtningelejre, ikke er glemt, og at Danmark også på det område vil være foregangsland, og derfor foreslår vi yderligere 250.

Så kobler hr. Henrik Svane – det er også fair nok – forslaget her sammen med nogle andre forslag, Kristeligt Folkeparti har fremsat i et udlændingeudspil. Og det vil jeg også gerne diskutere. Jeg synes måske, at det med familiesammenføringer og Kristeligt Folkepartis kæring om familien er lidt søgt, når man tænker på forslag, som regeringen er kommet med, men lad det nu være.

Det, jeg vil sige til hr. Henrik Svane, er: Uanset de øvrige forslag, Kristeligt Folkeparti har fremlagt i udlændingeudspillet, så står vi fast på det her.

Vi står også fast på de enkelte øvrige forslag, og dér vil jeg bede hr. Henrik Svane svare på: Hvis man nu ser på det her forslag isoleret – bortset fra hvad Kristeligt Folkeparti i øvrigt har foreslået, som jo sikkert heller ikke bliver

gennemført – kan Det Radikale Venstre så ikke støtte forslaget her?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jamen vi ønsker at lave en flygtningepolitik, som hænger sammen, og når vi samtidig ved, at Kristeligt Folkeparti ønsker at afskære flygtningene fra at få deres familier sammenført, så synes vi ikke, det hænger sammen. Derfor vil vi ikke tage stilling til det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, det er fair nok, at hr. Henrik Svane ikke mener, at Kristeligt Folkepartis flygtningepolitik hænger sammen. Jeg er selvfølgelig dybt uenig i synspunktet, men nu er det jo altså rent faktisk ikke Kristeligt Folkepartis flygtningepolitik, der er til debat her i salen i dag. Det er et af vores forslag, nemlig om vi skal hæve antallet af kvoteflygtninge. Og så er det set i relation til det, der er Danmarks flygtningepolitik i øvrigt. Og den politik har hr. Henrik Svane og Det Radikale Venstre medansvar for, fordi de sidder i regering.

Derfor må jeg spørge hr. Henrik Svane endnu en gang: Synes hr. Henrik Svane ikke, at dette forslag vil være et godt supplement til regeringens politik? Kan hr. Henrik Svane ikke støtte dette forslag som et godt supplement til regeringens politik? Glem Kristeligt Folkepartis øvrige forslag; de er sådan set ligegyldige i denne her sammenhæng. Mener hr. Henrik Svane virkeligt, at regeringen og den politik, regeringen står for, ikke kan bære, at Danmark yderligere modtager 250 kvoteflygtninge?

Det er det, der er spørgsmålet, og det er det, hr. Henrik Svane må forholde sig til. Det andet er krumspring.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg forsøger ikke at lave krumspring. Jeg forsøger at sætte ting ind i deres sammenhæng. Og jeg kan ikke lade være med at fremsføre i dette Folketing, at Kristeligt Folkeparti foreslår, at flygtningenes forældre ikke længere skal have et retskrav på en familiesammenføring. Og hvis man om et øjeblik kommer med et nyt beslutningsforslag om, at vi skal afskaffe det, så siger vi selvfølgelig også nej. Vi vil gerne se helheder og ikke isolerede forslag.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg må konkludere, at hvis jeg skal have Det Radikale Venstre til at forholde sig til, om Danmark skal hæve det antal kvoteflygtninge, vi modtager hvert år, så kræver det, at Kristeligt Folkeparti fremlægger 24 beslutningsforslag på samme tid. Og når vi gør det, så kan Det Radikale Venstre tage stilling til, om det er opportunt, at Danmark hæver kvoten. Det giver jo overhovedet ikke mening. Det, vi må reparere på gang på gang, er regeringens politik.

Det, hr. Henrik Svane må kunne, er at se bort fra Kristeligt Folkepartis udlændingepolitik, se bort fra Kristeligt Folkepartis forslag i øvrigt på flygtningeområdet, hvis det kan lade sig gøre sig – dér ligger vi dog trods alt ikke så langt fra Det Radikale Venstre, går jeg ud fra – og så kunne tilkendegive, om Det Radikale Venstre så i forhold til Det Radikale Venstres politik mener, at det vil være en god idé at hæve antallet af kvoteflygtninge. Ja eller nej?

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Søren Søndergaard, ikke kan være til stede, skal jeg bare sige på Enhedslistens vegne, at vi støtter forslaget og håber, at den debat, der er her i salen, kan inspirere regeringen til at tænke i nye baner.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 synes, at det er et rigtig godt forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat. Vi har i Frihed 2000 faktisk den opfattelse, at man ikke skal nøjes med at hæve kvoten til 750, men at man skulle sætte den endnu højere op, måske endda til 1.000 eller flere; det har vi ikke lagt os fast på.

Vi har i Frihed 2000 faktisk den opfattelse, at man bør hæve antallet væsentligt. Men se, forudsætningen for, at man kan gøre det, og forudsætningen for, at Frihed 2000 vil være med til, at man gør det, er så, at vi er enige om, at det er de eneste flygtninge, vi tager imod.

Det er man ikke enige om i Folketinget. I Folketinget vil man både tage konventionsflygtninge, kvoteflygtninge, de facto-flygtninge, spontane flygtninge, man vil tage dem alle sammen, og så længe man vil det, så synes vi i Frihed 2000, at det er en dårlig idé, at vi hæver antallet af kvoteflygtninge.

Derfor vil vi i den sidste ende blive nødt til at stemme imod Kristeligt Folkepartis beslut-

ningsforslag, fordi Kristeligt Folkeparti har glemte det. Nej, det er nok helt bevidst, at man har ladet være med at skrive det i bemærkningerne, men det ville vi have gjort, hvis Frihed 2000 skulle have fremsat et lignende forslag. Vi ville nemlig have skrevet, at det naturligvis forudsætter, at man så samtidig f.eks. ophæver de facto-begrebet.

Så konklusionen bliver, at vi til sidst, hvis det kommer til afstemning, vil stemme imod.

Jann Sjørnsen (KRF):

Allerførst vil jeg gerne sige tak til både ministeren og alle ordførerne for deltagelse i debatten her og for, synes jeg, nogle udmærkede perspektiveringer, også i forhold til det forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat.

Allermest vil jeg gerne takke Enhedslisten, Centrum-Demokraterne og Socialistisk Folkeparti for den umiddelbare opbakning til Kristeligt Folkepartis forslag, og fordi partierne – og det er sådan set vigtigst – har valgt at se perspektivet i Kristeligt Folkepartis forslag om at hæve antallet af kvoteflygtninge, som Danmark modtager via UNHCR, fra 500 til 750 om året, nemlig det perspektiv, at der rent faktisk er op mod 20 millioner flygtninge, som sidder rundt omkring i FN's flygtningelejre i verden og næsten bogstaveligt talt rådner op, i hvert fald menneskeligt set.

Det er det, der er perspektivet, og i den sammenhæng kan man jo selvfølgelig sige, at der gør 250 flygtninge hverken fra eller til, som flere ordførere også har været inde på, og det er jo helt rigtigt. Men alligevel gør det en forskel, at Danmark siger, at netop nu hæver vi kvoten, for det ville nemlig være et stærkt signal til det internationale samfund, der på mange måder er optaget af alle andre problemer end lige det at hjælpe de mange millioner flygtninge, der sidder rundt omkring i verden med en fuldstændig udsigtsløs tilværelse og har gjort det i årevis. Det kunne jo rent faktisk få andre lande til at gøre ligeså, hvis de så, at Danmark også på det område var foregangsland.

Det ville i virkeligheden efter Kristeligt Folkepartis opfattelse være et lidt mere spændende signal på udlændingeområdet, som Danmark dermed ville sende, end det, vi har afsendt til det internationale samfund på det seneste, og som man har været meget optaget af i bl.a. Holland og Østrig, hvor man jo ikke ligefrem udlægger Danmarks indsats på udlændin-

geområdet specielt positivt for nu at sige det mildt.

Ordførerne har i dag valgt enten at se Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag i sammenhæng med, hvad Danmark gør i dag eller burde gøre, eller også se det i sammenhæng med Kristeligt Folkepartis udlændingeudspil i øvrigt. Det synes jeg er fair nok, specielt måske især det første.

Ministeren siger i sin tale, at hun ikke er enig med Kristeligt Folkeparti i, at Danmark gør så lidt. Det tror jeg ikke lige præcis vi har skrevet i beslutningsforslagets bemærkninger. Jeg er da enig med ministeren i, at Danmark gør en hel del, som vi også kan være stolte af. Det er i forhold til at forebygge internationale konflikter, der kan være med til at fordrive mennesker, sådan at de bl.a. søger til Danmark, vi gør også noget i nærområderne, helt konkret i forhold til flygtninge, og vi gør også noget, ved at vi giver mennesker, der er fordrevet, som er forfulgte, et opholdsgrundlag i Danmark. Derom er vi naturligvis enige.

Andre lægger så meget vægt på, og det går måske stærkest igennem i Dansk Folkepartis indlæg, men til dels også i Venstres og De Konservatives indlæg, at Danmarks udlændingepolitik i forvejen er alt for slap, og at vi i virkeligheden modtager – og det er det, der er holdningen – de forkerte flygtninge. De rigtige flygtninge, det er dem, som Kristeligt Folkepartis forslag omhandler, nemlig kvoteflygtningene, de flygtninge, som sidder i FN's flygtningelejre rundt omkring i verden.

Jeg vil godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side altså ikke skelner mellem rigtige og forkerte flygtninge på den måde, som jeg hørte en række ordførere gøre det. Rigtige flygtninge er naturligvis de kvoteflygtninge, der sidder i FN's flygtningelejre, men rigtige flygtninge er altså også de flygtninge, der kommer til Danmark og søger om asyl og måske også får det, fordi de faktisk er personligt forfulgte. Og lad mig i den sammenhæng minde om, at det er op mod halvdelen af dem, der søger asyl i Danmark, som rent faktisk ikke får opholdsgrundlag i dag, men som bliver afvist.

Hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti spurgte under debatten, om Kristeligt Folkeparti samtidig med det her forslag er villig til at foretage en sanering af landets flygtninge- og indvandrerpolitik, sådan tror jeg udtrykket blev. Vi er villige til at gennemføre de 24 forslag, som vi er kommet med i vores udlændin-

geudspil, hverken mere eller mindre. Det, som hr. Peter Skaarup kalder en sanering, kan jeg meget dårligt forestille mig, selv om det ikke blev uddybet fra hr. Skaarups side, at vi under nogen omstændigheder vil være med til.

Det bringer mig så videre til fru Dorte Bennedsen fra Socialdemokratiet og også til hr. Henrik Svane fra Det Radikale Venstre, som opholdt sig ved et af Kristeligt Folkepartis udspil, som altså egentlig ikke er til debat i dag, men som alligevel blev kommenteret, nemlig vores forslag om at begrænse muligheden for at få familiesammenføring for herboende flygtninge med forældre over 60 år.

Her vil jeg godt sige, at når vi har det med i vores udlændingeudspil, som altså ikke er kommet til behandling i Folketinget endnu, så skyldes det, at vi ikke mener, at det er uproblematisk at få familiesammenføring med forældre over 60 år. Det kan faktisk være ganske svært for sådanne, der bliver familiesammenført her til Danmark, at blive integreret i det danske samfund og at skulle ende deres dage og have deres alderdom i vores samfund.

Men vi har faktisk i vores forslag åbnet op for, at der godt kan være mulighed for det. Hvis f.eks. den herboende flygtning – altså den, der har fået opholdsgrundlag her – er eneste søn eller datter, så synes vi, at der selvfølgelig er familiemæssige grunde, der taler for det.

Jeg ville godt her indikere et par stikord til, hvorfor vi har lagt vægt på det forslag i vores udlændingeudspil, og det får vi såmænd nok lejlighed til at drøfte i mere konkret form i Folketinget senere. Dermed også være sagt til fru Dorte Bennedsen, at jeg ikke synes, at det er rimeligt, at man vil tage stilling til dette ene forslag fra Kristeligt Folkeparti på baggrund af 23 andre forslag, som vi har fremlagt.

Vi tager ikke stilling til regeringens forslag eller til oppositionens forslag i øvrigt på baggrund af, hvad de måtte have sagt på samtlige andre områder. Når regeringen fremlægger et udlændingeudspil, som de jo altså har gjort en hel del gange, også i de få år, vi har været i Folketinget, tager vi jo ikke stilling til regeringens udlændingepolitik som helhed. Så tager vi stilling til det enkelte forslag.

Jeg har jo tidligere her i dag støttet ophævelsen af Kosovonødloven, som vi i øvrigt selv støttede tidligere, på trods af at vi har været imod nogle af de ændringer til udlændingeloven, som regeringen er kommet med støttet af de to regeringspartier, Socialdemokratiet og Det

Radikale Venstre. Så det er mig komplet uforståeligt, at man lige partout skal se Kristeligt Folkepartis forslag, som er til behandling i dag, i sammenhæng med en række andre forslag, som end ikke er fremsat for Folketinget.

Til sidst vil jeg endnu en gang takke de forskellige ordførere for bidragene til debatten. Jeg synes, at debatten på trods af de forskelligheder, der har været i den – som jeg også har tilkendegivet over for de forskellige ordførere – har vist, at der dog er bred opbakning til at støtte det arbejde, som Danmark allerede i dag gør sammen med UNHCR i forhold til de flygtninge, som sidder i flygtningelejrene rundt omkring i verden.

Jeg håber, det kan lykkes i forhandlinger også senere hen at få hævet den danske kvote. Jeg mener, at det vil være et meget vigtigt signal for Danmark at få sendt til det internationale samfund.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er ganske enig med hr. Sjørnsen i, at det under normale omstændigheder ikke ville være rimeligt at inddrage en masse andre forslag i en vurdering af et konkret forslag, der er fremsat.

Nu kunne jeg ikke finde forslaget nede på mit bord, så jeg kan ikke citere det ordret, men når jeg gjorde det, så er det, fordi der i bemærkningerne står, at forslaget her vil koste ca. 30 mio. kr., og så henvises der direkte til, at det er ét ud af 24 forslag i forbindelse med partiets flygtningeudspil, hvoraf nogle vil betyde mindre udgifter for staten i forhold til i dag. Jeg synes på den baggrund ikke, det var urimeligt at rekvirere forslaget, blade det igennem, og der fandt jeg de to, jeg citerede fra. Det synes jeg ikke er nogen urimelig ting, når man direkte selv i bemærkningerne henviser på den manér.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det synspunkt, som fru Dorte Bennedsen kommer med her, skal bestemt ikke skille os ad, og vi tager gerne en debat om alle vores forslag, som er fremlagt i det omtalte udlændingespil.

Men jeg vil jo gerne tilkendegive i dag, og det har jeg også gjort tidligere i debatten i forhold til hr. Henrik Svane, at uanset de andre forslag, som vi har fremlagt i et debatoplæg, så står vi altså fast på det her forslag. Om det skulle blive det eneste af samtlige forslag, der blev vedtaget,

så fint nok for os, også selv om det betyder merudgifter for den sags skyld.

Det kunne jo da så føre mig til at stille det samme spørgsmål til fru Dorte Bennedsen, som jeg tidligere har stillet til hr. Henrik Svane: om ikke Socialdemokratiet i forhold til Socialdemokratiets egen flygtningepolitik og uafhængigt af, hvad Kristeligt Folkeparti mener og har fremlagt i et udspil, kan se en idé i, at Danmark faktisk nu gik foran og hævdede antallet af de kvoteflygtninge, som vi modtager årligt, fra 500 til 750?

Knud Erik Hansen (SF):

I denne debat har der været en del diskussion om tal, og jeg oplever faktisk, at der er flere ordførere, der har dækket sig ind bag nogle tal, som de egentlig ikke burde kunne dække sig ind under.

Argumentet har været, at vi modtager 4.000-5.000 flygtninge, og vi modtager 8.000-9.000 familiesammenførte, og derfor kan vi ikke modtage 250 ekstra kvoteflygtninge. Det holder jo ikke. De tal, vi snakker om her, er så store, og der er så store udsving i dem, at der ingen saglig begrundelse er for at sige, at vi af den grund ikke kan tage 250 ekstra kvoteflygtninge ind. Man kan sige, at man ikke vil det, og det vil være ærlig snak. Men at bruge tallene til at sige, at man ikke vil gøre det, er ikke ærligt, for de 250 dækker ikke engang de udsving, der er de forskellige år.

Der er store udsving for, hvor mange der bliver godkendt, alt efter hvilke lande folk kommer fra. Godkendelsesprocenten for nogle lande er 90, og for andre er den nede på 20 eller 30. Det afhænger helt af, hvilke lande man kommer fra, så det er faktisk et svingende antal, der bliver godkendt som flygtninge i Danmark, så derfor holder det argument ikke.

Jeg synes faktisk, det er svært at tage det som et seriøst argument. Jeg synes, det ville være det rigtige at gå herop og sige, at man simpelt hen ikke vil tage dem ind. Det ville være mere kontant, og jeg kan måske egentlig respektere regeringen, når den siger, at det vil man ikke. Det var det svar, vi fik fra regeringen: vi vil ikke, for vi laver noget andet, og så vil vi ikke. Det er mere kontant.

Men jeg vil egentlig også godt opfordre regeringen til at sige, at de 250 ikke kan vælte vores budget. Det ville have den effekt, at vi også signalerer noget til udlandet om, at vi hjælper, men at der faktisk er et behov for, at andre lan-

de også bør følge trop. Det har vi gjort i andre sager på dette område, og jeg tror, den effekt ville være ganske stor og medføre meget mere end det, det koster os at hjælpe, og den hjælp, FN vil få på den måde, vil være kærkommen for FN.

Ebbe Kalnæs (CD):

Som jeg sagde tidligere, vil 250 ekstra ud over de 500, vi modtager i dag, være et godt signal rent internationalt, og jeg synes altså ikke, det er rimeligt, at regeringspartierne afviser forslaget med henvisning til Kristeligt Folkepartis øvrige forslag.

Der er en række af Kristeligt Folkepartis øvrige forslag, som jeg og CD ikke er enig i, men vi opfatter altså forslaget her som et isoleret forslag om et internationalt signal om de mange millioner, der sidder og venter. Det kunne måske skubbe på, så en lang række andre nationer også besindede sig og så på det, vi kalder lejrflygtningene, som sidder og venter i lange bænker.

Jeg vil gerne understrege, at jeg synes ikke, det er rimeligt at trække Kristeligt Folkepartis øvrige forslag ind i debatten. Vi er ikke enige i dem alle sammen, men vi betragter dette her som en isoleret sag, for det synes vi er rimeligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af greencard i Danmark for at forbedre danske virksomheders muligheder for at ansætte udenlandsk arbejdskraft.

Af Susanne Clemensen (CD) m.fl.
(Fremsat 5/4 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

I det beslutningsforslag, vi her skal behandle, foreslår Centrum-Demokraterne, at der bliver indført et såkaldt greencard i Danmark for at forbedre danske virksomheders muligheder for at få kvalificeret udenlandsk arbejdskraft.

Det er sådan i dag, at vi har en bestemmelse, der siger, at der kun kan blive givet arbejds- og opholdstilladelse til udenlandsk arbejdskraft, hvis det ikke er muligt at finde tilsvarende dansk arbejdskraft, altså hvis jobbene ikke kan besættes med dansk arbejdskraft. For at sikre, at dette krav er opfyldt, er der visse procedurer, inden en udenlandsk lønmodtager kan komme her til landet, og der er også nogle kontrolforanstaltninger, mens han eller hun er her i landet.

Jeg opfatter forslaget som noget, der først og fremmest går ud på at smidiggøre procedurerne, både inden vedkommende kommer til landet, og mens vedkommende er i landet, og det er regeringen meget enig i. Men det er faktisk sådan, at de ting, der er påkrævet, og som også bliver foreslået her, altså at nedbringe sagsbehandlingstiden og gøre det muligt at give en opholdstilladelse for 3 år ad gangen, godt kan gøres rent administrativt. Det behøver man egentlig ikke en folketingsbeslutning for at gennemføre, og det er som sagt også noget, regeringen er i gang med og er enig om.

Det tredje element i forslaget går ud på, at arbejdsmarkedsrådene og fagforeningerne ikke skal høres. De bliver hørt i dag som led i den proces, der skal sikre, at man ikke hiver udenlandsk arbejdskraft ind til job, der kunne besættes med dansk arbejdskraft, og jeg er ikke enig i CD's måde at gribe spørgsmålet an på. Jeg synes, det under alle omstændigheder er forkert at lave en så bastant vedtagelse i Folketinget, og det indgår også i regeringens eller rettere sagt i Udlændingestyrelsens overvejelser – det er nemlig den, der har det administrative ansvar – i hvilket omfang man også på dette punkt kan gøre proceduren mere smidig uden helt at tilsidesætte arbejdsmarkedsrådene og fagforeningerne. Jeg venter på et udspil fra Udlændingestyrelsen om, hvordan de forestiller sig, man også kunne gøre det mere smidigt på dette punkt.